

Οι ετεροδημότες της Πελοποννήσου τιμούν την μνήμη του Γέρου του Μοριά

/ [Παιδεία και Πολιτισμός](#)



Pierre Bonirote: «Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης στο νεκρικό χρεβάτι», 1843.
Λιθογραφία (Συλλογή Εθνικού Ιστορικού Μουσείου Αθήνας).

Οι ετεροδημότες της Πελοποννήσου θα προσευχηθούν υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του Γέρου του Μοριά στο ναό της Αγίας Ειρήνης, στην οδό Αιόλου, την Κυριακή 6 Φεβρουαρίου 2022 στις 10:30 π.μ., και στη συνέχεια θα καταθέσουν στεφάνι στον Ανδριάντα του Στρατηγού, στην οδό Σταδίου. Η Ομοσπονδία καλεί όσους έχουν ρίζες από την Πελοπόννησο «να συμμετέχουν στην επιμνημόσυνη δέηση και στην τιμητική κατάθεση στεφάνου, στις δύο εκδηλώσεις τιμής και μνήμης του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη, τηρώντας όλα τα προβλεπόμενα

και απαραίτητα υγειονομικά μέτρα».

Ο Γέρος του Μοριά πέθανε στις 4 Φεβρουαρίου 1843 το πρωί, από εγκεφαλικό επεισόδιο.

Κηδεύτηκε με κάθε επισημότητα στην Αθήνα με χιλιάδες λαού να ακολουθεί την πομπή από τις οδούς Ερμού και Αιόλου για να καταλήξει στον τότε Μητροπολιτικό Ναό της Αγίας Ειρήνης, όπου και τελέσθηκε η νεκρώσιμη ακολουθία. Χαρακτηριστικό είναι το γεγονός ότι στην «τιμητική φρουρά» ήταν όλοι οι εναπομείναντες εν ζωή συμπολεμιστές του, όπως οι Γεώργιος Κουντουριώτης, Τζαβέλας, Δημήτρης Πλαπούτας, Ρήγας Παλαμήδης, Μακρυγιάννης, Γιατράκος, Δεληγιάννης κ.ά. Στα πόδια του είχε εναποτεθεί μια τουρκική σημαία για να συμβολίζει τις μεγάλες του νίκες επί των Οθωμανών καθόλη τη διάρκεια της Επανάστασης. Συντετριμμένοι παρακολούθησαν την τελετή οι δυο γιοι του «Γέρου του Μοριά», ο Γενναίος και ο Κολίνος που αναλύθηκαν σε λυγμούς τη στιγμή που εκφωνούνταν οι επικήδειοι λόγοι, ενώ ο δεύτερος έχασε και τις αισθήσεις του.

Ως παρακαταθήκη, όχι μόνο για τους Πελοποννήσιους αλλά για όλους τους Έλληνες , για όλους τους σκλαβωμένους λαούς (άφησε εκτός των άλλων) ένα συγκλονιστικό απόσπασμα από την ομιλία του στους νέους στην Πνύκα το 1838: **“Όταν αποφασήσαμε να κάμομε την Επανάσταση, δεν εσυλογισθήκαμε, ούτε πόσοι είμεθα, ούτε πως δεν έχομε άρματα, ούτε ότι οι Τούρκοι εβαστούσαν τα κάστρα και τας πόλεις, ούτε κανέννας φρόνιμος μας είπε: «Που πάτε εδώ να πολεμήσετε με σιταροκάραβα βατσέλα;», αλλά, ως μία βροχή, έπεσε σε όλους μας η επιθυμία της ελευθερίας μας, και όλοι, και οι κληρικοί, και οι προεστοί, και οι καπεταναίοι, και οι πεπαιδευμένοι, και οι έμποροι, μικροί και μεγάλοι, όλοι εσυμφωνήσαμε εις αυτό το σκοπό και εκάμαμε την Επανάσταση”.**

